

متن پرسش

با سلام. اساتید بر اساس روایتی گفته اند: که اگر به کسی که روزه مستحبی گرفته تعارفی شد، مستحب است روزه اش را همان موقع افطار کند که ثوابی چند برابر دارد؟ ۱. این مطلب با مطالبی که شما در باره ی روزه و فلسفه آن فرموده اید جور در نمی آید؟ ۲. آیا حتی اگر در حین تعارف، نفسمان هم بگوید بخور باید بخوریم؟ ۳. اگر شخصی که به ما تعارف می کند خودش میداند که روزه ایم آیا باز میتوان خورد؟ ۴. آیا میشود دو نفر از قبل با هم وعده بگذارند که روزه بگیرند و ظهر به هم تعارف کنند؟ خدا حفظتان کند

متن پاسخ

باسمه تعالی؛ علیک السلام: همین طور که ملاحظه می کنید موضوع خیلی روشن نیست، نهایتاً می توان گفت آن جایی که با افطار خود مؤمنی را خوشحال می کنیم بر ادامه ی روزه اصرار نداشته باشیم ولی خیلی هم موضوع را پیش پا افتاده نکنیم و خود را از روزه داری محروم کنیم به طوری که طرف می گفت من هر روز قصد روزه می کنم و بعد عیالم می گوید بفرمایید صبحانه، روزه ام را افطار می کنم. چنین چیزی را ما در سیره ی امامان ندیده ایم. موفق باشید